

Osztályozás		791.45	
Budapestre vonatkozó újságcikkek		Idő: 1960	
Szerző: Sz. R.		Személy:	
Cím:		Helyszám:	
AZ „ÉN” BUDAPESTEM?		(Oldal)	
Forrás: <i>Élet és Irodalom, 1960. I. 29.</i>		(Köt. v. füz.)	
(Hely)		(Idő)	

Budapest nyomda, Gerőczy-u. 2. — 14806/51

Közp. nyomt. XX. és. 23. sz.

A Híradó Műsorában láttam először a szótá még kétszer ezt a nűszperces, színes filmet, amely címében az „én” Budapestemnek ígerte magát.

A film története röviden ennyi: egy nyári hajnalon megszólal a város: „Főváros vagyok a Duna két partján, az idegenek csak a Halászbástyát, villogó esti fényeimet csodálják... Igazán csak azok ismernek, akik hunyorgó ab-

lakszemeim mögött ébrednek”... Ebredés, szemetesautó, utcai forgalom és a járókelő emberek között belvárosi „srác” rollerezik. A továbbiakban ő veszi át a szót a városról: „Csuda klassz kis város ez, teli izgalommal, csak éppen rollerezni nem lehet a felnőttektől.” Miután elriasztotta a galambokat, behajtott a járókelők sűrűjébe, betér egy cukrászdába. Sok finom falat... szituált úriember indánert, tortát eszik. Súlya 120 kg. A felvétel gyorsul, már a hatodik hideg tálnál tart — mert időközben a cukrászdából áttért a Mackó-büfébe és közben megszólalnak gondolatai: „Jó ez a város, mert jókat lehet enni...”

Ezután ismét a város — vagy a szerző? — monologizál. Váci utca. Csinos kirakatok, még csinosabb nők és a felvevőgép lencseszeme bekukkant valamelyik gyár női öltözőjébe, ahol a munkaslányok rögtönzött divatbemutatót tartanak.

Újra a Belváros. Randevű, majd a szöveg szerint: „Milyen nagyszerűen lehet itt élni, építeni s a földre egy várost ráteríteni.” Nagy, csendes séták, finom kis búvóhelyek...

Hát ez, ennyi lenne az „én” Budapestem?

Szépségét hűen visszaadni nehéz. Nagyon nehéz húsz percben úgy vallani erről a városról, hogy abba minden beleférjen. A kétmillió pesti, kétannyi emléket őriz a városról, s a baj csak az, hogy ez a film „emlékeink” közül egyet sem idéz szívünkbe vissza.

Az író és a felvevőgép eltévedt a pesti utcán. Nem oda nézett, ahova a budapestiek többsége néz. Nem azt és nem úgy látja a várost, amilyenek „mi” látjuk, vagy szeretnénk látni.

S a város, a mai budapesti élet szépsége hiányzik a filmből.

... Mert amit a film szerzői szeretnek ebből a városból, az is Budapest, de mégsem az a Budapest, amilyenek a „pestiek” jogos büszkeséggel tartják.

A tartalom kong és a szép felvételeket kísérő érzélgős szöveg is kong...

Az édeskés kispolgár Budapestjét láttam. S mit tudtam meg róla? — Budapest az elkényeztetett „srác”, a 100 kilón felüli nyárspolgár, a csodacsecsemők és az ilyen filmek írásával könnyen pénzt keresők városa.